رونکـــــــــــرد نەوەیەک لەلایەن
عەبدولڕەحمان فەرهادی ەوە

خوێنەر و بنووسی ئاست نزم، ئەو کەسەیە کە دەقەکانی نووسەر بە کەسایەتیی دەوا بەستێنێ. خەڵکانێک هەن وا دەزانن ئەو تەنز و چیڕۆکانەی دەیاننووسم، بریتین لە ژیانی تایبەتیی خۆم، هەن نایانناسم، دەڵێن: “زگمان پێت دەسووتێ! لەگەڵ خوێندنەوەیان بۆت گریاوین”. بێئاگان لەوەی دەق و خەیاڵ و خولیای جیاجیای نووسەر، مەرج نییە پێوەندیی بە بایۆگرافیای خودی نووسەرەوە هەبێ، لە زۆر جێگا ئەمەمان گوتووە و لە دەقەکانیشماندا ئەمە دەردەکەوێت، کەچی بەداخەوە فەریکە بنووس و بخوێنی خۆ بە شتزان، دێن بەراوردیان بە ژیانی ڕۆژانەم دەکەن و قسە و لێکدانەوەی نابج□م ل□ بارەوە دەنووسن!
شیعرەکەی “نالی”ی مەزن دەگۆڕم و دەڵێم:

“لە جگەرگۆشەی دەقەکانم مەدەن مانای خراپ
بێ خەتا کەس نییە ڕازی، لە ئەولادی درێ”

عەبدولڕەحمان فەرهادی